

ת"פ 28804/09/13 - מדינת ישראל נגד ד'ד' צ'

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 28804-09-13 מדינת ישראל נ' צ'

בפני	כב' השופט עידו דרויאן	המאשימה
	מדינת ישראל	
	ע"י ב"כ עו"ד אורית אסולין	
	נגד	
	ד'ד' צ'	
	ע"י ב"כ עו"ד לימור הלוי	הנאשם

גזר דין

במסגרת הסדר דיוני, ללא הסכמה עונשית, הודה הנאשם והורשע ביום 20.2.14 בעבירות אלו:

- א. איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (שתי עבירות).
- ב. הסגת גבול פלילית, לפי סעיף 447(א) לחוק הנ"ל.
- ג. תקיפת בת זוג, לפי סעיף 382(ב) לחוק הנ"ל.
- ד. היזק לרכוש במזיד, לפי סעיף 452 לחוק הנ"ל.
- ה. חבלה במזיד ברכב, לפי סעיף 413 לחוק הנ"ל.
- ו. החזקת סם מסוכן לצריכה עצמית, לפי סעיף 7(א) בצירוף סעיף 7(ג) סיפא לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג - 1973.
- ז. הטרדה באמצעות מתקן בזק, לפי סעיף 30 לחוק התקשורת, תשמ"ב - 1982.

במסגרת ההסדר נערך תסקיר שירות המבחן, וביזמת בית המשפט נערכה גם חוות דעת של הממונה על עבודות השירות, והנאשם נמצא כלא כשיר לביצוע העבודות - קביעה עליה לא חלקה ההגנה.

מעשי הנאשם:

1. בסתיו 2012 נפרדו הנאשם והמתלוננת מ.א., לאחר שהיו בני זוג וגרו יחד בדירת המתלוננת. הנאשם לא השלים עם הפרידה ונהג להתקשר למתלוננת בטלפון ובאמצעות הפייסבוק, להטריד אותה, לקלל ולאיים עליה

(חלק כללי).

2. במהלך החודשים יוני - ספטמבר 2013 שלח הנאשם למתלוננת שלוש הודעות ובהן הטריד וגידיף אותה בביטויים מעליבים וקשים. בגין אלו הורשע הנאשם בעבירה של הטרדה באמצעות מתקן בזק (אישום שני).

3. בתאריך 12.9.13 ארע האירוע בגינו נעצר הנאשם (אישום ראשון):

א. סמוך לחצות התקשר הנאשם למ', חברתה של המתלוננת, דרש לדבר עם המתלוננת ואיים שאחרת "יקרה משהו איום למתלוננת ולבני משפחתה". המתלוננת התקשרה אפוא לנאשם, שאמר לה שבכוונתו להתאבד.

ב. המתלוננת המודאגת הודיעה למשטרה וקבעה, יחד עם מ', להיפגש עם הנאשם בבית החולים "גהה" לצורך אשפוזו. הנאשם נבדק שם ושחרר, והמתלוננת ומ' לקחו את הנאשם ברכבה של מ' לתחנת מוניות כדי שיחזור במונית למקום מגוריו. הנאשם נכנס למונית והמתלוננת, שליוותה אותו בדאגתה, חזרה לרכבה של מ'.

ג. לפתע רץ הנאשם לעבר רכבה של מ', קילל, ירק וניסה לפתוח את הרכב. מ' והמתלוננת ברחו בנסיעה ברכב, והנאשם התקשר למ' מספר פעמים ואיים ברצח של המתלוננת וילדיה.

ד. סמוך לשעה 02:30 הגיע הנאשם לדירת המתלוננת, הסיג גבול לתוכה ונכנס כשהוא מנופף במקל, צועק ומקלל. המתלוננת ניסתה להרגיעו אך הנאשם דחף אותה ואיים לתקוף אותה במקל. לבסוף נמלטה המתלוננת החוצה, נעלה את הנאשם ואת מ' בדירה והזעיקה משטרה.

ה. בינתיים השתולל הנאשם בדירה וגרם נזק רב לרכוש, ולאחר מכן יצא דרך החלון ושבר באבן את שמשות מכוניתה של המתלוננת, והכל תוך צעקות ואיומים ברצח, ועד שהוברח מהמקום על-ידי שכן שריסס אותו בגז פלפל.

ו. הנאשם נעצר לאחר מכן ועל גופו נתפס חשיש במשקל 11.4 גרם ברוטו לצריכה עצמית.

מתחם העונש הראוי לעבירות של הטרדה באמצעות מתקן בזק בהודעות:

1. עבירה זו באה להגן על שלוות נפשו של אדם. במקרה דנן, ההטרדות החוזרות ונשנות, עם המלל המבזה והקשה, שהגבול בינו לבין איום הינו דק מאוד, גרמו לפגיעה קשה בערך המוגן. קל לתאר את מצוקתה של המתלוננת לנוכח התמדתו של הנאשם במירור חייה והכרזותיו שהוא עתיד להתאבד בשל התנהגותה, כך שניתן לקבוע שפוטנציאל הנזק התממש כדבעי.

2. לנוכח חומרת ההטרדה והחזרתיות שבביצוע, אך גם לנוכח הענישה הלא-מחמירה הנהוגה בגין עבירה זו,

ייקבע מתחם הולם שבין מאסר מותנה לבין שישה חודשי מאסר בפועל (שניתן לרצותם בעבודות שירות) כעונש עיקרי, כהצעת התביעה, לכלל האירועים.

מתחם העונש ההולם לאירוע מיום 12.9.13:

1. לפי הוראות סעיף 40יג והנחיות הפסיקה, אראה באירוע 'אירוע עבירה' אחד, על-אף התפרסותו בזמנים ומקומות שונים, לנוכח הזיקה בין המעשים והעבירות (וראו למשל ע"פ 1127/13 **גברזגיי נ' מ.י.** (2014)).
2. הערכים שנפגעו:
 - א. מעשה התקיפה אמנם היה מינורי למדי - דחיפת המתלוננת - אולם גם מעשה זה פגע באוטונומית המתלוננת על גופה ובשלומה הפיזי. חומרה מיוחדת נודעת לעובדה שמדובר בבת זוג לשעבר, המתבטאת בהחמרה העונשית שקבע המחוקק.
 - ב. מעשי האיום פגעו באופן קשה וחמור בשלוות הנפש של המתלוננת ובחופש הרצון שלה.
 - ג. הסגת הגבול האלימה והפרועה לדירתה של המתלוננת פגעה בזכותה של המתלוננת לקניין, בזכותה לחירות בתוך ביתה-מבצרה, בשלוות נפשה ובאוטונומיה שלה.
 - ד. ההשחתה הפרועה של הרכוש בבית ושל המכונית פגעו חמורות בזכות הקניין של המתלוננת.
 - ה. בהתחשב בכלל הנסיבות, כאשר הנאשם שב ופגע בכל מעשה ממעשיו באוטונומיה ובחופש הרצון של המתלוננת, וכאשר כל מעשיו כוונו להשלטת רצונו הנקמני כלפיה, יש לקבוע כי מידת הפגיעה בכלל הערכים היתה גבוהה וחמורה.
3. למתלוננת נגרמו נזקים רכשיים משמעותיים, ברמה המייתרת הערכה של נזקים פוטנציאליים. הנזק הנפשי אינו ידוע, אך קל במקרה זה להעריך ולקבוע כי מדובר בנזק ממשי, ואפילו לא ניתן לקבוע כי הוא מתמיד.
4. בין הנסיבות יש לציין את התמשכות האירוע והסלמתו, מאיומים ועד תקיפה והשתוללות מאיימת, כאשר הנאשם אינו עוצר ואינו נרתע בשום שלב, אף מגיע במיוחד לבית המתלוננת כדי לתקוף, לאיים ולהשחית רכוש.
5. בנסיבות אלו, ותוך שאני נותן דעתי על מדיניות הענישה הנהוגה, יש לקבוע מתחם עונשי שבין ארבעה חודשי מאסר (שניתן לרצותם בעבודות שירות) ועד 18 חודשי מאסר, כעונש עיקרי.
6. אציין, שלא מצאתי צורך או תועלת בהתייחסות מחמירה נפרדת למעשה החזקת הסמים.

קביעת העונש במתחמים - נסיבות אישיות שאינן קשורות בעבירה:

1. הנאשם יליד 1977, כבן 26 כיום, גרוש וללא ילדים, העובד כעצמאי בשיווק אבן ושיש, ללא עבר פלילי.
2. מוצאו של הנאשם במשפחה נורמטיבית, אך לדבריו לא סיפקו הוריו את צרכיו וצרכי אהיו כנדרש. לאחר שבגר הנאשם, הסתבך אביו בחובות ונמלט מהארץ כשהוא מותיר את הנאשם לשלם חובותיו. לאורך השנים פנה הנאשם לטיפול פסיכיאטרי ואובחן כסובל ממצב דכאוני, אך לא התמיד בטיפול וניתק קשר עם מטפלו. הנאשם נהג להשתמש בקנאביס מגיל 20, עד למעצרו.
3. בשנת 2013, בהיותו כבן 35, נישא למתלוננת לאחר היכרות קצרה. הקשר היה קצר אך רווי עוצמות רגשיות ואלימות מילולית. השניים נפרדו, לאחר שהמתלוננת הפילה את עובריה ללא ידיעה ושיתוף של הנאשם. הנאשם תולה התנהגותו בתסכול וחוסר שביעות רצון מהתנהגות המתלוננת, אך שירות המבחן מציין שהנאשם טשטש את חומרת מעשיו.
4. הנאשם אינו נמצא בקשר עם המתלוננת מאז מעצרו ושחרורו, כפי שמסרה גם המתלוננת לשירות. לאחר שחרורו ממעצר חדל הנאשם משימוש בסמים (כפי שהעידו בדיקות שתן) והוא פנה לטיפול נפשי פרטי, על-רקע דכאון וחרדה. הנאשם מטופל בתרופות ובטיפול שיחתי, כשהוא מתמיד בטיפול מדצמבר 2013. במהלך הטיפול עוסק הנאשם גם במניעי מעשיו ומשמעותם, ומתקדם בהבנתם ובחירתו בגינם (מכתב נע/1, מיולי 2014).
5. שירות המבחן מוצא כי מדובר באדם נורמטיבי ככלל, נטול נורמות עברייניות, שמעשיו נבעו מתסכול וכעס ללא יכולת שליטה בתחושות אלו. השירות התרשם מהבנתו של הנאשם את טיב מעשיו ואת מצבו, ומפנייתו לטיפול יעיל. לנוכח התמדתו של הנאשם בטיפול, היעדר קשר עם המתלוננת, המוטיבציה של הנאשם להמשך הטיפול, הבסיס הנורמטיבי התקין של הנאשם והיעדר הסתבכויות קודמות, ממליץ השירות על נקיטתו של אפיק שיקומי של צו מבחן ושל"צ.
6. עוד יש לציין כי פגיעתו של מאסר ראשון בנאשם עתידה להיות קשה, אך לעניין הפגיעה במשפחתו יש לציין כי אין לנאשם תלויים.
7. הנאשם הודה והביע חרטה כנה, עניין שיש לזקוף לזכותו, כמו גם את הירתמותו הכנה לטיפול.
8. עוד יש לזקוף לזכות הנאשם את היעדרו של עבר פלילי ואת אורח חייו התקין, ככלל.
9. לפיכך, ייקבע עונשו של הנאשם בקרבה לחלק התחתון של מתחמי העונש.
10. לנוכח מצבו הכלכלי של הנאשם, אמנע מהטלת קנס. לא כך באשר לפיצוי, שכן לפי ההלכה הפסוקה, מצבו הכלכלי של הנאשם ויכולת התשלום שלו אינם משפיעים על קביעתו של פיצוי, כדין פיצוי אזרחי (השוו ע"פ 5761/05 מג'דלאוי נ' מ.י. (2006) וע"פ 2661/12 פלוני נ' מ.י. (2012)). מועד תשלומו של הפיצוי יידחה ואילו דחייתו הנוספת או פריסתו לתשלומים יהיו במידת הצורך עניין לטיפול המרכז לגביית קנסות לפי סעיף 5ב. לחוק המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות, תשנ"ה-1995.

סוף דבר, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

1. מאסר בפועל בן חמישה חודשים, בניכוי ימי מעצרו מיום 12.9.13 ועד 11.12.13, ואפילו יראו רישומי שב"ס אחרת.
2. מאסר על-תנאי בן שלושה חודשים למשך שנתיים מהיום, שלא יעבור עבירה עליה הורשע בתיק זה.
3. פיצוי למתלוננת בסך של 7,000 ₪, שיופקד בקופת בית המשפט ויועבר למתלוננת, לא יאוחר מיום 1.2.15.

לנוכח מעצרו של הנאשם בתיק אחר, אינני מחייב אותו בצו מבחן.

הוראות נלוות:

1. עותק גזר הדין יישלח לידיעה לממונה על עבודות השירות, לשירות המבחן וכן למתלוננת (עדת תביעה 1 בכתב האישום).
2. הסם יושמד.
3. כל מוצג שבעליו ידוע יושב לו, וכל מוצג אחר יועבר להכרעה פרטנית של קצין משטרה.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ב' כסלו תשע"ה, 24 נובמבר 2014, במעמד הצדדים.